

[Dorte Bennedsen]

Anden del af de to forslag vedrører sekretariatets placering, og hvad det angår, er Socialdemokratiet nok knap så optaget af, skal vi sige den geografiske placering, som SF er. Men for os er det helt afgørende, at sekretariatets selvstændighed bevares.

I ministerens forslag tales der smukt om sekretariatets administrative uafhængighed. Men læser man så at sige mellem linjerne, viser det sig, at der står noget andet. Rent faktisk er der ikke nogen sammenhæng i ministerens påstand om rationaliseringsgevinster, medmindre nævnssekretariatet mere eller mindre integreres i Sundhedsstyrelsen, og det er Socialdemokratiet modstander af.

Som det fremgår af det, jeg har sagt her, ligger vores holdning klart mest på linje med SF's forslag. Som sagt er vi ikke helt sikre på, at vi vil blande os i den geografiske placering. Vi kan undre os over, at ministeren overhovedet tager det spørgsmål op i sit forslag, for mig bekendt står der ikke noget om placeringen af det sekretariat i det oprindelige lovforslag.

Men det afgørende for os er altså, at sekretariatets uafhængighed og selvstændighed bevares, og at det ikke so oder so integreres i Sundhedsstyrelsen, og vi vil benytte udvalgsarbejdet både til at få dette nærmere uddybet og til at høre om, hvad det er for problemer, SF finder ved eventuelt geografisk samme, men altså stadig administrativt uafhængige placering.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

De foreliggende lovforslag vedrører ændringer af Sundhedsvæsenets Patientklagenævn. Forslaget fra sundhedsministeren består som omtalt af to led, nemlig dels en udvidelse af antallet af næstformænd, dels en overførelse af sekretariatsfunktionen til Sundhedsstyrelsen.

Patientklagenævnet blev som bekendt oprettet for at sikre uafhængige afgørelser i sager om klager over sundhedspersonale.

Det Konservative Folkeparti lagde ved oprettelsen vægt på, at Patientklagenævnet skal være et uafhængigt organ, der skal styrke patienternes retssikkerhed og tillid til klagebehandlingen og til hele sundhedsvæsenet, og disse hensyn tilgodeses efter vores opfattelse fortsat i sundhedsministerens forslag, selv om der nu foreslås nogle få, men efter vor opfattelse fornuftige administrative ændringer.

Patientklagenævnet har nu fungeret i godt et år, og Det Konservative Folkeparti har den opfattelse, at det er både nødvendigt og hensigtsmæssigt, at vi nu ser på, hvordan det så gik. Der var jo en opsamling af klager, inden man startede, og det har vist sig at være mere komplicerede sager, end man måske i første omgang regnede med, og det har givet denne lange sagsbehandlingstid. Det er altså efter vores opfattelse urimeligt, at man skal vente i over et år på at få en klage behandlet og afgjort. Det er det, bl.a. fordi det kan få folk til at sige: Nej, nu vil vi alligevel ikke klage, for det tager alt for lang tid. Men sagsbehandlingstidens længde skulle jo nødvendig få folk til at holde sig tilbage. Man kan spørge, om det er sådan, det har forholdt sig. Det frygter vi.

Vi mener, det er rigtigt, at næstformandsantallet bliver sat op, og vi er altså på dette punkt også enige med Socialistisk Folkeparti.

Den anden del af sundhedsministerens forslag vedrører Patientklagenævnets sekretariat i Sundhedsstyrelsen, og det er der så nogle der får noget vældigt ud af. Det er i overensstemmelse med regeringens politik, at vi prøver at forenkle og afbureaukratisere, og vi er glade for, at ministeren i bemærkningerne siger:

»Nævnets administrative uafhængighed, herunder uafhængighed af en klagers påstande eller af Sundhedsstyrelsens udtalelse, samt nævnets afgørelsesmuligheder ændres ikke, jf. centralstyrelseslovens §§ 13 og 14, ligesom nævnet fortsat efter lovens § 21 skal afgive en årlig redegørelse til sundhedsministeren om nævnets virksomhed.«

En klages vej gennem systemet går i dag gennem Patientklagenævnet, men vi ved, at den også kan gå gennem Sundhedsstyrelsen, som så sender den videre til Patientklagenævnet. Herefter sendes klagen til udtalelse i Sundhedsstyrelsen, der indhenter det nødvendige materiale til sagens oplysning. Sundhedsstyrelsen sender herefter klagen med udtalelse retur til Patientklagenævnet. Det er en lidt snørklet vej, og jeg mener, at en overførelse af sekretariatsfunktionen vil kunne hindre, at der nogle steder udføres lidt dobbeltadministration, og dermed vil der også kunne spares tid.

Vi er endvidere af den opfattelse, som jeg tidligere nævnte, at en sådan omlægning ikke vil betyde, at Patientklagenævnet mister sin uafhængighed. Tværtimod vil det måske, som det